

هیپرپلازی مادرزادی کورتکس سورنال همراه با عقب ماندگی مغزی

دکتر داریوش سامی - دکتر محمد پیراسته - دکتر حسن زمانی - دکتر نسرین برازجانی

سایر بیماری . در موقع تولد جنس نوزاد را در ختیر تشخیص داده -
اندولی پس از سه ماه پدر و مادر متوجه شده اند که دستگاه تناسلی
خارجی شبیه پسرها است . فرزند آخراخوانده است (چهارم)
سه خواهر و برادر دارد که سالم اند .
از نظر سابقه فامیلی . پدر و مادر بیمار با هم دختر عموم پسر
عمو میباشد . سایر کودکان خانواده سالمند .

در سابقه شخصی . تا یک ماهگی سالم بوده ولی از این سن
بعد بدنبال تباهای شدید مبتلا به تشنج میشده است که بفواصل
نمنظم تکرار میشده و هر نوبت توان با تپ بوده است .
مدت هر تشنج ۳۰-۵۰ دقیقه و تا سن سه سالگی این تشنجات
را داشته ولی پس از آن یعنی در عرض دو سال گذشته تشنجی
نداشته است .

از نظر تکاملی . در سن یکسالگی قادر به نشستن شده است .
در دو سالگی شروع به راه رفتن کرده ، در سن سه سالگی قادر
به گفتگو کلماتی از قبیل ماما - بابا - آب شده است و تاکنون
نیز بغير از همین چند کلمه چیز دیگری نمیتواند بیان نماید .

گزارش یک مورد

هیپرپلازی مادرزادی کورتکس سورنال بصورت زن مغلوب
غیر وابسته به جنس منتقل شده و شیوع آن در امریکا در حدود
یک در ۵۰۰۰۰ ($\frac{1}{50000}$) و در سویس یک در ۸۰۰۰۰ ($\frac{1}{80000}$) .

میزان شیوع این بیماری در ایران دقیقاً گزارش نشده است .
ولی با در نظر گرفتن کثرت ازدواج های فامیلی و مواردی از
بیماری که گزارش شده این بیماری باید در ایران شایع باشد .
از سال ۱۳۴۵ که برای اولین بار پنجم مورد بیماری گزارش داده
شده (۱۳) موارد دیگری نیز گزارش شده است .

شرح بیمار

الف - ح ۵۰ سال و ۲ ماهه اهل آبادان ساکن بوشهر بعلت
رشد سریع و نامشخص بودن دستگاه تناسلی خارجی مراجعه
و در بخش دوکودکان بیمارستان پهلوی تهران در تاریخ
۵۲/۶/۲۴ بستری گردیده است .

طول داشت — سوراخ مبدأ در قسمت تحتانی و بفاصله ۲ سانتیمتر از سرکللتیوریس قرار داشت، بیضه در این ناحیه و در ناحیه انگوینال لمس نگردید.

معاینه سایر دستگاهها طبیعی بود.

یافته‌های آزمایشگاهی

سدیمان‌تاسیون، فرمول شمارش، آزمایش ادرار و مدفعه طبیعی بود.

سدیم خون = ۱۴۲ پتاسیم خون = ۴/۵ میلی‌اکیوالان در لیتر اوره خون و تست تحمل گلوكز طبیعی بود.
۱۷ لکتواستروئید = ۱۱/۲ ۱۷ هیدروکسی کورتیکوستروئید = ۹/۳ میلی‌گرم در دارار ۲۴ ساعته بوکال اسمیر مثبت و کشت کروموموسومی XX-XY را نشان میداد.

از نظر قدموزن در موقع تولد (بنایه اظهار والدین) بیش از طبیعی بوده و از آن بعد نیز رشد سریع داشته و از دیگر فرزندان با سرعت بیشتری رشد میکرده است.

با دخترها بیشتر بازی میکند و از اسباب بازیها به ماشین، تفنگ و این قبیل علاقه بیشتری نشان میدهد.

یافته‌های بالینی . بیمارکودکی است ۵ ساله — وزن ۶۰۰۰ کیلوگرم پائین ۵۵% برای کودک ۸ ساله .

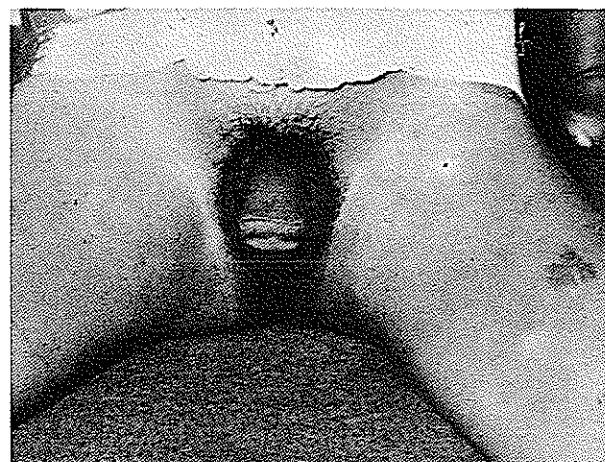
قد . ۱۳۲ سانتیمتر = ۵۰% برای کودک ۹ ساله .

غشارخون = — میلی‌متر جیوه . پوست صورت و تمام بدن کاملاً تیره و پیگمانه به محیط اطراف بی‌تفاوت و گاهی حالت خواب آلودگی داشته و بطورکلی از نظر روانی تکامل یک‌کودک پنج ساله رانداشت .

دستگاه تناسلی . کلتیوریس بزرگ و در حدود ۴ سانتیمتر

شکل ۲

شکل ۱

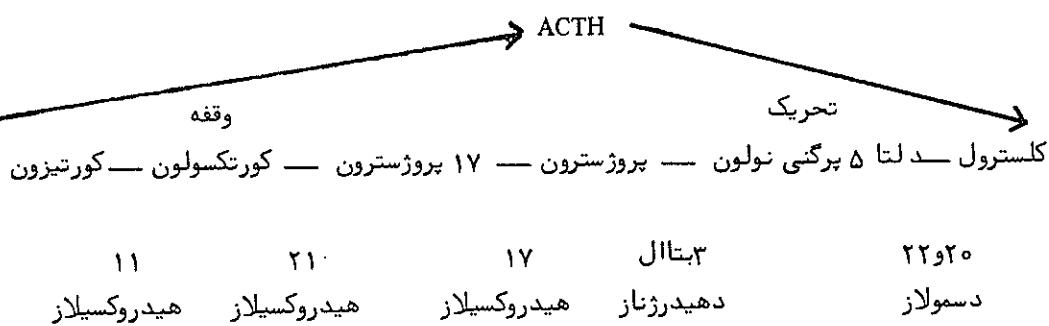
در رادیوگرافی . سن استخوانی در حدود ۱۷ سال بود . از نظر روانی رشد طفل حدود ۲ ساله (= ۴۰) و با مشاوره با متخصصین روانی تغییر جنس دادن مجدد بیمار بلا مانع بمنظور میرسید .

در الکتروآنفالوگرافی . تغییرات ابی لپتوژنیک مشاهده شد . در مورد علت عقب ماندگی بیمار مورد بحث مبتلا به کمبود ۲۱ هیدروکسیلاز با سابقه تشنج‌های مکرر بمنظور میرسد که علت این تشنجات که یا ثانوی به اختلالات آب والکتروولیت شدید ناشی از هیپرپلازی مادرزادی سورنال بوده و یا علت ناشناخته دیگری سبب عقب ماندگی مغزی طفل گردیده است .

الکتروآنفالوگرافی بیمار نیز موبد وجود ابی لپسی بود . بعلت تردیدزیادی که در ذهن پدر و مادر بیمار وجود داشت . بیمار لاپاروتومی شدو رحم و تخمدان هر دو وجود داشت و وازن آترویک بود .

تلدوژنر در حال طبیعی در کورتکس سورنال مراحل زیر برای تبدیل به کلسترول به کورتیزون طی می‌شود .

در هیپرپلازی مادرزادی کورتکس سورنال اختلالی در سیستم آنزیمی فوق که برای ساخته شدن کورتیزون لازم است وجود داشته و بالنتیجه کورتیزون کمتر ساخته شده و بعلت فقدان اثر وقفه‌ای آن روی مقادیر زیادی ترشح می‌شود که سبب هیپرپلازی و پرکاری کورتکس سورنال می‌گردد . ولی این پرکاری محدود به ترکیباتی است که ما قبل فقدان آنزیمی هستند . بسته با پنکه کدام آنزیم اختلال داشته باشد انواع کلینیکی متفاوتی وجود دارد .

علائم بالینی و تشخیص

- بیماری را قطعی میکند.
- پرگانتریول نیز که متابولیت ۱۷ پروژسترون در ادرار است افزایش واضحی یافته و ارزش تشخیص بیماری را قطعی میکند. در عیب آنزیمی ۱۱ هیدروکسیلаз کمبود ۱۷ دزوکسی کور-تیکوستروئیدها در ادرار مشاهده نشده و فقط از راه کروماتوگرافی ادرار میتوان از دیاد متابولیت‌های کورتکسولون و تقلیل متابولیت‌های کورتیزون را مشاهده کرد.
- متلا و توزادان سالم میباشد. (SALT LOOSER) تفاوت وزنی واضحی با دیگران نشان ندادند. (۵)
- ۲- کمبود آنزیم ۱۱ هیدروکسیلاز . در این فرم علاوه بر علائم از دیاد آندروژن‌ها بعلت تجمع ۱۱ دزوکسی کورتیکو-سترون فشار خون نیز دیده میشود.
- ۳- کمبود آنزیم ۲۰ و ۲۲ دسمولوز . بسیار نادر بوده و با تجمع مقدار زیادی کلسترول در سلولهای غده فوق کلیوی مشاهده میگردد. این عیب آنزیمی در پیشه نیز وجود داشته و در جنین مذکور بعلت اختلال در ساختن آندروژن‌ها دستگاه تناسلی خارجی بفرم زنانه رشد میکند (پسودو هرمافروdisیم مذکور) تاکنون همه موارد این عیب آنزیمی در ابتدای زندگی فوت شده‌اند.
- ۴- کمبود آنزیم (BOH DEHYDROGENASE) (3) این نوع نیز نادر بوده در جنین مذکور متلا با این عیب آنزیمی هیبو-سپادیاز دیده میشود و غالب بیماران در روزهای اول زندگی فوت میکنند.

یک بیمار پسر ۸ ساله گزارش شده که دستگاه تناسلی خارجی مونث داشته و ۱۷ هیدروکسی کورتیکوستروئید ادرار ۲۴ ساعته صفر بوده و ۱۷ کتوستروئید ۰/۳ - ۰/۶ میلیگرم بوده و بنظر رسیده که عیب در ۲۵ آلفا هیدروکسی کلسترول باشد. (۶)

۵- کمبود ۱۷ هیدروکسیلاز . این عیب آنزیمی نیز بسیار نادر است.

یافته‌های آزمایشگاهی . علائم آزمایشگاهی عبارتند از . کم شدن ترکیباتی که بعد از عیب آنزیمی وجود دارند و اضافه شدن آنچه ماقبل عیب آنزیمی قرار دارند.

در نوع شایع کمبود آنزیم ۲۱ هیدروکسیلاز - ۱۷ کتو-استروئیدهای ادرار اضافه شده و ۱۷ هیدروکسی استروئیدها تقلیل یافته یا طبیعی است . وجود چتین تغییراتی تشخیص

- ۱- کمبود آنزیم شایع ترین علت هیبر پلازی مادرزادی کورتکسونال است . در این نوع تا حدودی آلدوسترون و کورتیزون ساخته میشود . بطوریکه علائم بیماری ناشی از از دیاد ترشح آندروژن‌ها است که بصورت رشد سریع، پیشرفتی بودن سن استخوانی و علائم ویلیزاسیون بصورت آکنه، کلفت شدن صدا، پیدا شدن موهای زهار، زیر بغل و صورت میباشد. رشد سریع طفل به علت بسته شدن این خیزهازود متوقف شده و بیمار بلند قد در موقع بلوغ قدش از همسنان خویش کوتاهتر در مرور رشد سریع این بیماران ممکن است هورمون رشد را مثری بازی کند . در یک مطالعه زیادی هورمون رشد در بیماران مبتلا به هیبر پلازی مادرزادی سونال مشاهده شده است . (۱)
- اثر آندروژن‌ها در دوره جنینی سبب تغییر شکل دستگاه تناسلی خارجی در جنین مونث شده و باعث پسوهر ما فرود یسم میشود . در $\frac{1}{3}$ موارد کمبود ترشح کورتیزول و آلدوسترون همراه با دفع مقدار زیادی سدیم از راه ادرار مشاهده میشود که این نوع را از دست دهنده نمک (SALT LOOSER) گویند . این نوع یاناشی از فقدان کامل آنزیم ۲۱ هیدروکسیلاز است و یا علت از دیاد دفع نمک زیاد شدن ترکیباتی است که با آلدوسترون در لوله‌های کلیوی رقابت میکند . (۳)

باید دانست که تغییرات دستگاه تناسلی خارجی در توزادان مونث (SALT LOOSER) بیشتر بوده و توجه با این موضوع از نظر تشخیص و درمان کمک موثری است . همچنین اثرات آندروژنیک در دوران جنینی تغییراتی در خطوط کف دستی جنین مونث میدهد . (۳)

برای تشخیص این کمبود آنزیمی قبل از تولد متول بده اندازه گیری تستوسترون در مایع آمنیوتیک شده‌اند ولی نتایج با مایع آنتیوتیک جنین کنترل تغییر واضحی نداشت . (۴) علاوه در مبتلایان به هیبر پلازی مادرزادی کورتکسونال در موقع تولد مشاهده شده که وزن پسرهای متلا بیشتر از دخترهای

هیپرپلازی مادرزادی کورتکس سورنال (کمبود ۲۱ هیدرو-کسیلوز) تغییرات واضحی بر حسب ساعت مختلف شبانه روز نشان میدهد که در صبحها حد اکثر رو در شبها حداقل میباشد و بنظر میرسد از ساعت ۳ صبح تا ۳ بعد از ظهر اثرات وقفه ای کورتیزون بیشتر است.

در یک مطالعه نشان داده شد که بیماران مبتلا به هیپرپلازی مادرزادی کورتکس سورنال که با کورتیزون درمان میشوند ۷۶٪ از نظر شد زیر منحنی ۳٪ بودند که ممکن است ناشی از اثر آنتاگونیسمی کورتیزون روی هورمون رشد باشد. (۹)

و توصیه میکنند که مقادیر کمتری از هیدروکورتیزون باید مصرف شود و مقادیر حتی ۱۴-۲۵ میلیگرم بر حسب متر مربع روزانه هیدروکورتیزون میتواند پیشگیری از رشد نموده و تکامل اسکلتی را بتاخیر بیندازد. (۱۰) بنابراین مقدار داروئی پیشنهاد شده فوق را فقط باید بصورت یک مأخذ درمانی بحساب آورد و با توجه به رشد بیمار و همچنین موافقیت در وقفه در ترشح آندروژن ها با اندازه گیری پرگانتریول و ۱۷ کتواستروئید ادرار ۲۴ ساعته میزان درمانی مناسب برای هر بیمار را بدست آورد.

در کمبود ۱۱ هیدروکسیلوز همراه با فشار خون تجویز کورتیزون از راه وقفه ترشح ACTH و تقلیل هیپرپلازی کورتکس سورنال سبب کمتر ساخته شدن روزوکسی کورتیکوسترون و پائین آمدن فشار خون میشود.

در انواعی که با دفع کمک همراه است علاوه بر هیدرو-کورتیزون دزوکسی کورتیکوسترون و نمک خوراکی بایستی تجویز گردد. (۸)

در هفته های اول زندگی در بیماران مبتلا به دفع نمک که معمولاً در زیر اتابسیون و کلابس را در عرض ۲۴ ساعت و پس از شروع استفراغ نشان میدهند درمان عبارتست از.

محلول ایزوتونیک نمکی که ۲۵٪ احتیاجات ۲۴ ساعت را بایستی در عرض ۲-۳ ساعت اول پر فروزیون کرد. (۹)

DOCA بمقدار ۲-۵ میلیگرم در دو نوبت روزانه بایستی تزریق گردد الکتروولیت ها بایستی مکررا اندازه گیری شده و درمان فوق تا وقتی سدیم و پتاسیم بحد طبیعی بر سداده میابد. کلابس عروقی را بوسیله تزریق عضلای ۱۰۰ میلی گرم هیدروکورتیزون دو مرتبه در روز و یا همی سوکسینات هیدرو-

در انواع دیگر عیب آنزیمی ۱۷ کتواستروئید های ادرار و پرگانتریول افزایش نیافته اند.

تشخیص افتراقی

در جنس مونث دو عیب آنزیمی ۲۱ هیدروکسیلاز و ۱۱ هیدروکسیلاز تشخیص افتراقی با تمام بیماری های که ترکیبات آندروژنی در آن اضافه شده است مطرح میشود. (خوردن داروهای آندروژنیک یا پروژسترون در دوره آبستنی تومورهای فوق کلیه و تخدمان آنژو بلاستوم - سندروم اشتین لونتال) در جنس مذکور کمبود آنزیمی ۲۱ هیدروکسیلاز و ۱۱ هیدرو-کسیلاز - علائم آندروژنیک ماکروژنیتوزومی ممکن است نامدتها ناشناخته بماند و پس از شدت علائم فوق تشخیص افتراقی با بلوغ زودرس تومورهای کلیه و سلولهای لیدیگ بیضه - هپاتوم مطرح میشود.

درمان

برای درمان باید از کورتیزون استفاده کرد و حداقل مقداری که برای مهار ACTH لازم است مصرف نمود. درمان را میتوان با مقادیر بیشتری کورتیزون (۱۰۰-۵۰) روزانه و برای کودکان کمتر از دو سال ۲۵ میلیگرم شروع کرد.

معمولًا بعد از ۱۰-۵ روز مهار ACTH عملی شده و مقدار ۱۷ کتواستروئید های ادرار کاهش میابد.

درمان نگاهدارنده

ترشح طبیعی کورتیزون در شخص سالم ۱۲/۵ میلیگرم برای هر متر مربع بدن روزانه است و با در نظر گرفتن اینکه فقط نیمی از کورتیزون خوراکی اثر فارماکولوژیکی دارد توصیه میشود که برای درمان نگاهدارنده از ۲۵ میلیگرم هیدروکورتیزون (یا ۴ میلیگرم پردنیزولون) برای هر متر مربع سطح بدن استفاده گردد. (۷)

از نظر فیزیولوژیک بنظر میرسد که هیدروکورتیزون در درمان بیماران نتايج بهتری نسبت به کورتیزون دارد. چون کورتیزون با یاد در داخل بدن متالیزه و تبدیل به هیدروکورتیزون شود. بعلاوه بنظر میرسد که در دوره شیر خوراکی استروئید های دیگر قبل پردنیزولون، بتا ماتازون، دگزا ماتازون، تریا مسنبیلون، اثر متوقف کننده بیشتری روی رشد جسمی دارند. (۸)

اندازه گیری ۱۷ هیدروکسی پروژسترون در بیماران مبتلا به

در جنس موئت با اعمال جراحی پلاستیک باید در صدد ترمیم دستگاه تناسلی خارجی برآمد. (برداشتن کلیتوریس و اگروازن بسته شده باشد ایجاد وازن مصنوعی) . در صورتی که در تعیین سن بیمار اشتباهی رخ داده باشد بخصوص اگر قبل از سه سالگی باشد باید هر نوع تصمیم به تعویض جنس برپا یه فرم دستگاه تناسلی خارجی باشد. (عمولاً تصمیم به موئت نگاهداشتن بیمار موقت آمیزتر است) بعد از سه سالگی تصمیم به تغییر جنس باید با مشاوره روانپژشک باشد.

در بیماران مبتلا به هیپرپلازی مادرزادی کورتکس سورنال باید در نظر داشت که احتمال ناهنجاریهای کلیوی بیش از اطفال دیگر است. (۱۱)

درمان با کورتیزون ممکن است سبب بلوغ زودرس گردد. بنظر می‌رسد که در هیپرپلازی مادرزادی کورتکس سورنال هورمونهای آندروزن مانع از ترشح گونادتروفین می‌شوند ولی با تجویز کورتیزون و تقلیل ترشح ACTH و آندروزن‌ها بابر- داشته شدن اثر وقفه‌ای آندروزن‌هاروی گونادتروفین در بیماری که سن استخوانی حدود ۱۳ سال را دارد علائم بلوغ ظاهر می‌شود. بنظر می‌رسد سن استخوانی حدود ۱۲ سال بدون توجه به سن واقعی که ممکن است کمتر یا بیشتر باشد موقعیت مناسبی برای ترشح گونادتروفین باشد. و بهمین دلیل در هیپرپلازی مادرزادی کورتکس سورنال با سن استخوانی پیشرفت درمان سبب ایجاد علائم بلوغ می‌شود. (۱۲)

کورتیزون ۱۰ میلیگرم برای هر کیلوگرم وزن چندین نوبت در روز بصورت وریدی درمان می‌کنند. پس از اینکه دزیدرات اسیون شیرخوار بر طرف والکتروولیت‌های سرم بحد عادی رسید گلوکورتیکوئید تراپی شروع و DOCA قطع می‌گردد. کلرور سدیم خوراکی ۶-۲ گرم روزانه باقی است داده شود.

درمان نگاهدارنده بیماران با دفع نمک

برای تجویز میزروکورتیکوئید‌های ارهای مختلف وجود دارد. DOCA بصورت قرصهای ۱۲۵ میگیرم بمقدار ۲-۴ قرص باقی است زیر پوست ناحیه کتف پیوند شود. هر قرص معادل روزانه ۰/۵ میلیگرم DOCA داخل عضلانی می‌باشد. در زمانیکه قرص دیگر در زیر پوست قابل لمس نباشد قرص دیگری بجای آن باید کار گذاشت. DOCA همچنین ممکن است بصورت ترکیبات Depot تجویز گردد. استروئید دیگر نگهدارنده نمک که قوی است عبارت است از (Florinef) یا (Fluro-hydrocortisone) که مقدار آن ۱/۰ میلیگرم روزانه در دو نوبت می‌باشد. در این بیماران باید مکررا فشار خون را اندازه‌گیری نمود. در بیمارانی که میزروکورتیکوئید دریافت میدارند ممکن است کریز (SALT LOOSING) بعلت عفونت یا تصادفات یا عمل جراحی اتفاق بیفتد که درمان فوری را ایجاب نماید. در اغلب SALT LOOSER ها میتوان تجویز هورمون‌های نگاهدارنده نمک را در سن ۴-۵ سالگی متوقف کرد.

References

- 1- Growth Hormone Secretion in congenital adrenal hyperplasia J W. Fikestein et all J Clin endocrinol metab 36: 121, 1973.
- 2- Genital changes in congenital adrenal hyperplasia Q. Qasi, M Thomsa. The journal of pediatrics 635, Vol. 40, No. 4, 1972.
- 3- Dermatoglyphics in congenital virilizing adrenal hyperplasia. Qu tub H Qazi & Margaret W. Thompson, American J dis child vol. 22, July, 1971.
- 4- Amniotic Fluid testosterone: Implication for the prenatal diagnosis of C.A.H. the journal of pediatrics. Vol. 84, No. 5, PP. 783, Frasier wesis and Horton.
- 5- Birth weight in congenital adrenal hyperplasia. Qazi Q.H. & Thompson MW, 1971, Archive of disease in childhood 46, 350.

- 6- Congenital lipoid adrenal hyperplasia in an 8 year-old phenotypic female. R.T. Kirkland J L. Kirland C.M. Johnson J clin Endocrinol 36, 488, 1973.
- 7- Experience with long term therapaping congenital adrenal hyperplasia. C. GD Frook M.D. M. Zachaman M.D., A prader M.D. The Journal of PED 85, Vol. I, 12, 1974.
- 8- Congenital adrenal hyperplasia. Archives of disease in childhood, 1974, 49, I. GH News.
- 9- Linear Growth and growth Hormonal responsiveness in Threated congenital adrenal hyperplasia. Mark A sperling Kenny MD Y.C Schutt Aine and Al drush Amer J dis child vol 122 Nov. 1971.
- 10- Growth & Skeletal Maturation in congenital adrenal hyperplasia. C.C Baily & G.M. Komro- wer, From the Roay Manchester children's hospital Archive of disease in child hood 1974- 49, 4.
- 11- Congenital Renal anomalies associated with congenital adrenal hyperplasia. The Journal of pediatrics 1974, Vol. 84, No. 1, Stephen H La Franchi Lipple, Salmon A. Kaplan.
- 12- Precocious puberty following treatment in A 6 years old male with congenital adrenal hyperplasia Robert Penny O. Olanbiwonnie Fracies J. clin endo met. 36, 920, 1973.